

عنوان مقاله:

باارخانی مکتب حقوق طبیعی و بررسی نسبت اعلامیه جهانی حقوق بشر با آن

محل انتشار:

دوفصلنامه حقوق بشر و شهروندی، دوره 7، شماره 2 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسنده:

علی انصاری پایگی - دانشجوی دکتری رشته فلسفه و کلام اسلامی، دانشگاه تهران، تهران، جمهوری اسلامی ایران

خلاصه مقاله:

اعلامیه جهانی حقوق بشر از مهم ترین و انرگذارترین اسنادی است که بر ساحت‌های مختلف زندگی بشر کیونی سایه افکنده است. مسلم است که این سند مبتنی بر مبانی و مکاتب گوناگونی شکل گرفته شده است. بررسی بنیان‌های اعلامیه از آن جهت اهمیت دارد که در تعیین مواضع سیاسی و حقوقی هر کشور و تمدنی نقش آفرین است. از جمله این مبانی می‌توان به مسئله خاستگاه و منشا حقوق و قوانین اشاره کرد. مکتب حقوق طبیعی که خاستگاه حقوق را در ذات اعمال جستجو می‌کند باسابقه ترین مکتب در پاسخ به این مسئله است. مسئله اصلی نوشتار آن است که نسبت اعلامیه جهانی با مکتب حقوق طبیعی چیست؟ ازین رو این پژوهش در صدد است تا ضمن بررسی مکتب حقوق طبیعی، با رجوع به شواهد درون متنی اعلامیه و با رویکردی تحلیلی استنتاجی و با رویکرد تفسیری نسبت به برخی واژگان اعلامیه و نیز استفاده از قرینه‌های بیرونی آن نسبت اعلامیه جهانی با آن را بسنجد. یافته‌های تحقیق نشان از پیوند ویژه اعلامیه جهانی با این مکتب دارد. تمرکز اعلامیه بر جایگاه حیثیت انسانی، یکسان بودن حقوق و انتقال ناپذیری آن‌ها در مقدمه اعلامیه و نیز تاکید بر جهان‌شمولی و فراگیری آن نسبت به ادیان، نژادها و... بیانگر آن است که اعلامیه نمی‌تواند نسبت معتبری با مکتب حقوق موضوعه یا مکتب تاریخی داشته باشد بلکه مبتنی بر مکتب حقوق طبیعی است. اگرچه در این زمینه نگاشته‌هایی گاه غیرمستقل و گاه مستقل یافت می‌شود؛ لکن می‌توان وجه امتیاز نوشتار حاضر را در روش تحلیلی و تفسیر آن و تمرکزش بر واژگان اعلامیه و محوریت درون متنی و برونو متنی آن دانست.

کلمات کلیدی:

اعلامیه جهانی حقوق بشر، حقوق بشر، حقوق طبیعی، قانون طبیعی، حقوق موضوعه

لينک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2061887>
